

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Chiromantia

Aristoteles

[Ulm], 21. Juli 1490

De quantitate manus

[urn:nbn:de:bsz:31-248621](#)

vel similes videris in hoc loco honorē et dignitatē amis-
sionem vel terrorēm sit. Si a radice pollicis egrediuntur
linee supra radicē transentes; si plures sunt magne ē pa-
rente. Si pauce parue linee trāseentes radicem dicte li-
nee turbationē sit p̄ aliquid pentelā v̄l inuidiā inter eos. Li-
nee transentes sup eandē radicē pollicis ab eadem descē-
dentes sit p̄ tem patris eius. Linee vero aliarum sive ten-
dentes sit p̄ tem matris. Vbi ergo plures fuerint aut ma-
iores: diuincie et dignitates illi p̄ ei ascribuntur. Si aliquā linea
inueniāt in pollice vbi linea fīntes diuincias in senectute
sunt. et p̄pē iuncturā v̄l in ipsa linea iuncture que cū alia
puenit ad dorsum pollicis circūdat pollicē suspendet. Si
non circundat pollicē pfecte sed fere giculū suspensionis
indicat. Et dicūt quidē q̄ linea iuncture supiens in aliaz
lineā iuncture vel p̄pē eaz intrat pollicē linee: ita q̄ totū
pollicē vel fere signū est magne infidelitatis et non in eo
dem cōfidendū. Et si linea interior exteriori non iungit
ad iunxit: signū est oppositū. Si inueniāt ī exteriori pol-
licis talis figura: et vel tglis et vel p̄similes signū odio
si hoīs et adulteri. Et si versus iuncturam suspendat aut alias
turpi morte morietur vel p̄ obstructionē aut strangulationē

De quātitate manus dicamus. De hoc dicit aristó-
tēles ad allēgandū. Non brachii cū palma extēsa
erecto corpe descendit p̄pē genua pbitatē et largi-
tatem et corporis ac potestatē. q̄ verū est p̄mensuratiōne
mēbroꝝ alioꝝ et etate debita. Et q̄n non tangit nisi usq̄z
ad pectinē vel paulo plus ignorantia. Et scđm albertuz
magnā voluntatē discordiā et gaudiū. De manu alteri
sit. Signa breuitatis brachij eoꝝ ē q̄n bene p̄medit et ca-
pite longe occurrerit morsello et sit qđ dictū est. Itē si ali-
cuius longa sit palma breues digitū fuerit nō ē discretus.

ci

sed ydeota aut satius. Si tota manus curta aut maera
fuerit prudētiā et fortitudinē designat maxime si lata fue-
rit. Si aut grossa et digitī breues natura fuerit hominem
fictū ostendit: insidiatorē aut paratū ad seruandum. curta
grossa et tenues iuncture deuorationē fit. Liberioꝝ ner-
ui enī p extremitatē p sudorem trahunt et flectunt interi-
us ac curuant ac lignea in loco sic habito: p siccitatē ner-
uorū ab humiditate neroꝝ supfluo desiccant et apta ad
loquēdū et ad receptionē instrumētali. Pij ratōe caloris
desiccantis ppter plurimi sunt huius etatis et multū bi-
bunt. Unde hoies curui et extremitatibus carentes p ig-
nem aut egritudines alias: bene loquuntur et multū pme-
dunt ac bibunt. Nū autē digitī extensa palma sic ligantur
q p iuncturas lumē diei non videt inuidiā fit et strariz
in pterario. Si pollex versus alios digitos: et digitī v̄sū
pollicē inclinanē auariciā fit et maliciā. Et hec digitorū
dispositio pcedit a frigiditate ad quā sequit q dictū est.
Si teneat homo ex pluētudine manū recēt et extensam
digitosqz in longū loquacitatis vanitatis et timiditatis
est signū. Si clausum teneat pugnā impetū designat: ira
cundiam insinuat. Hic enī affecti homies i actu in hmoi
passionibus existētes manus ostendunt. Unde qles sunt
homies in seip̄is potest sciri: si eoz gestus in passionibus
psiderent: et cū hoc sic se habeat passiones huius signū ē
q tales sunt ad talia proni. Digiſi qui et tenues i viro de-
claratū ipm esse fatū. Sed breues et grossi audaciā et in-
vidiam. Nū autē digitī sunt bone ppositōnis pulchre for-
me et bene pmensurati indicat bonos mores. Qui loquē-
do multuz se mouet et pcutit de manu in manū et multos
habet gestus eloquens est et ferendus et fraudator. Qui
quietus ē ab his quietus ē in loquēdo boꝝ ē victus bo-
norū morū et boni consiliꝝ. Tremoz manū i iugene sono.

ostendit quod pennis est ad iram hoc etiam est a magno calore
et motione spirituum procedit. Si vero non multum fortis
scant: signum est viciose complexionis et terret de facili
melancolicus et malinolus est.

O significacionibus cutis secundum albertum et auicen-
nam Cutis ex nervis multis et subtilibus et venis
capillaribus per quam pecta quibus separata et intestina
involuta sunt ut eas a nocommuni exterioribus preser-
uet. Et propter hoc in brutis multum spissa sunt et pilosa quam
non habent aliud pectum. In hoibus subtilis est que per vas-
tas a ventis frigidioribus et ceteris pteguntur. Quia ve-
ro cutis ex nervis ponitur naturaliter est alba et perspicua
extensis semper pinguedinem et restringens per macedinem
hec enim est propria macroque nervorum extensio et restrictio et
quam alba est et transparens apparet per eum rubor sanguinis. Co-
lor igitur cutis est compitus ex rubore per albus transparentem.
Cum igitur color manus aut faciei est albus et rubens ut as-
serit philemon et boni tactus: bona designat causam fide-
litatis constantiam et virtutem: et hoc confirmatur si in membris
alijs debitis proportio sit inuenta. Color multum albus cum
colore cutis abundantia flegmatis indicat: et inde unde
deficit naturalis propter flegma expulsum. Nigredo cutis
si suavis existit signum est astutie et cautele et malicie volu-
tatis. Rubedo cutis si spissa fuerit et clara homines signat
dolos et fraudes. Continue cogitante est color inflatus in oculis:
lucem ac mobilis nam declarat et suriam. Color de-
turpatus pallore ut est eorum qui subito expauescunt ex egri-
tudine non procedens nec letura nec est naturalis: ostendit
hominem captum amore mulieris aut eius qui semen mul-
tum emittit et sperma. Si pallor descendens est liquidus aut
ceruleum tristator iracundus et impatus est. Color clau-
pus bonus ingenii et bonos mores signum. Si cutis manu-

cii